

Úvod *Je tu jaro! Prozatím se tak počasí zrovna moc nejeví, ale určitě se dočkáme. Přeji vám všem krásné a voňavé jarní období a ať nám ta poslední čtvrtina školního roku co nejrychleji uteče.*



ŠKOLNÍ PROJEKTY a akce

■ VÝŽIVA HROU ANEB TÝDEN ZDRAVÉ VÝŽIVY, ZKUSTE S NÁMI TAKY VY.

V týdnu od 27. února do 2. března proběhl na prvním stupni projekt Výživa hrou, který má za cíl dokázat dětem, že jíst se dá zdravě a zároveň chutně. Hravou formou rovněž rozšiřuje informace o zdravé výživě a umožňuje vnímat zdravé potraviny různými způsoby. Jak se to podařilo z dlouhodobého hlediska se hned tak nedovíme. Doufáme ale, že aktivity, které „prvostupňoví“ během tohoto týdne plnili, v nich zanechali třeba jen malou chuť trochu změnit svůj jídelníček a přístup ke stravě jako takové.

Všechny třídy přistupovaly k úkolům opravdu zodpovědně a s touhou získat každý cenný bod.

Svačiny, jejichž pestrost a správné složení bodovali žáci ze školního parla-

mentu, byly tento rok až na malé výjimky bez větších chybiček. Každý se snažil získat pro svou třídu důležitých pět bodů.

Do teoretické části spadalo vyplňování pracovních listů, které nebyly nijak zvlášť jednoduché. Výsledky jsou ovšem vyrovnané a je z nich vidět, že se valná většina, v tom co je zdravé, vyzná. Někteří ale bohužel jen teoreticky.

Co se týče receptů na nějaký zajímavý a přitom zdravý pokrm, každá třída vybrala ten nejlepší. Všechny jsou zajímavé nejen z hlediska kuchařského, ale jsou mezi nimi i recepty skvěle vedené výtvarně.

Plakáty, které měly nést jakýkoli slogan nebo heslo týkající se zdravého životního stylu, se moc povedly a je na nich vidět dobrý nápad a snahu, se kterou byly vymyšleny a tvořeny.

Vrcholem celého projektu bylo závěrečné pohoštění, za které by se vůbec nemuseli stydět lidé, kteří připravují rauty pro speciální akce.

Týden zdravé výživy nebyl rozhodně zbytečný, protože spojil příjemné s užitečným. Soutěžení se zdravým stravováním.

Jak ale celý projekt dopadl, co se týče počtu získaných bodů?

Své loňské vítězství obhájila 5. třída, na druhém místě skončila 1. třída a na třetím místě třída 4.

Děkuji nejen žákům a třídním učitelům za aktivní přístup k celému projektu, ale i rodičům, kteří se i z domova zapojili třeba nakoupením zdravých potravin na závěrečné pohoštění.

K. Jaklová

■ VELIKONOČNÍ JARMARK

Poprvé se naše škola rozhodla uspořádat Velikonoční jarmark a bylo to rozhodnutí vskutku šťastné. Zapojily se všechny třídy i školní družina. Učitelé přicházeli s nápady, konzultovali je se svými žáky a to byl základ vzniku zboží na prodej. Ve třídách se promýšlelo, vyrábělo, tvořilo. Bylo nutné do výroby vložit vlastní prostředky a vše promyslet tak, aby se vklad nejlépe několika-násobně vrátil.

Kdo se mezi stánky našeho jarmarku třeba jen prošel, viděl, že toho, co žáci nabízeli, bylo opravdu hodně. Krásné dekorativní výrobky, šperky, ozdoby a dokonce i velikonoční nádivka a perník lákaly kolemjdoucí k utrácení. A to jsme potřebovali. Každá třída vydělané peníze použije na nákup něčeho užitečného. Někdo na třídní tematický výjezd, někdo třeba na výtvarné pomůcky.



Výherci projektu „Výživa hrou.“



Stánek 1. a 2. třídy.

Jarmark napřesrok určitě zopakujeme, a když nám k tomu bude svítit sluníčko jako letos, budeme nad míru spokojeni.

K. Jaklová

Po velikonočním jarmarku následoval, rovněž první v historii naší školy, velikonoční koncert. I ten se velmi vydařil a všichni vystupující a pořadající z něho mají dobrý pocit. Sedadla místního kina byla beznadějně zaplněna a ohlasy po koncertě pozitivní.

■ VELIKONOČNÍ KONCERT PĚVECKÉHO KROUŽKU.

Chtěla bych se s vámi podělit o mé dojmy z koncertu.

Naše první veřejné vystoupení, pokud nepočítáme hostování na vánočním koncertu, bylo velice úspěšné. Ohlasy po koncertu byly dobré. Rodiče dojati, jeden kapesník nezůstal suchý, děti byly nadšeny, výběr repertoáru se líbil. Dokonce se začínají hlásit noví členové.

Chtěla bych všechny děti moc pochválit, na koncert se připravovaly opravdu dlouho a zodpovědně, nadšení z nich neopadávalo, ani když se blížilo finále.

Musím zmínit, že řada členů skoro celý den před vystoupením stála u svých krámků a prodávala své výrobky na velikonočním jarmarku.

Děkuji všem zúčastněným za krásný večer, rodičům za trpělivost při koncertu, a také za štědré dary.

Na buben jsme vybrali. Dokonce na více bubnů. Již pro vás máme vybranou skladbu, kterou doprovází bonga, která plánujeme zakoupit z vybraných peněz.

Těšíme se na další vystoupení, které

bude v červnu, kdy budeme hostovat na koncertě ZUŠ. **Mgr. K. Kubičková**

Velikonoční jarmark 4. třídy

V bibli se píše, že na počátku bylo slovo. U nás to byla touha dostat se do Prahy a vidět památky, o kterých se právě učíme.

Poznat bájný Vyšehrad, kde věštila Libuše, procházet se po hradbách, ze kterých skočil Šemík, poslechnout si orloj mistra Hanuše, či projít se po Karlově mostě.

Nápad zariskovat, a třeba si i vydělat na cestu do Prahy, vznikl, když nás spolužák Vítek informoval o připravované akci členů dětského parlamentu.

Děti začaly ihned vymýšlet, co budeme prodávat, a jakou prodejní strategii použijeme.

Vojta přinesl papírové tašky.

Hned se rozjela diskuse „Dát zadarmo, či za „kačku?“

Nakonec vznikl slogan „Při větším nákupu, papírová taška zdarma!“ A světe, div se, fungovalo to.

Děti se do práce zabraly natolik, že o přestávkách háčkovaly řetízky, nalákaly do školy rodiče, kteří nás naučili plést pomlázky z osmi prutů, zdobit pemičky, stloukat kmitka....

Nemohu opomenout ani domácí výrobu. Zuzka doma vyráběla srdíčka z korálků, Jirka upekla slaná těsta, ostatní děti zdobily kraslice. Nebylo jediného žáka, který by se nepodílel na přípravě na jarmark.

O hodinách VV a PČ jsme s dětmi opracovávali dřevo, z dílů jsme dodělávali budky, kmitka, sluníčka.

Napletli jsme z proutí hnízda a věnečky. Naaranžovali jsme svíčky, věnce, hnízda, kuřátka se usadila do skořápek a vypěstovali si travu na dekoraci.

Pak děti vymyslely reklamní letáčky našeho stánku- nafotily se výrobky, oslovili zákazníci a vlídné slovo přilákalo další zákazníky.

No, co vám budu vyprávět, na stánek se nám ani naše zboží nevešlo.

Celé tři týdny probíhaly přípravy na ten Velký den. Nervozita byla veliká.

Prodáme, neprodáme, proděláme?

Strach byl veliký, vždyť jsme vložili do příprav veškeré úsilí a vlastní peníze.

Závěrečné práce spočívaly v oceňování zboží, počítání nákladů, času, který jsme výrobkům věnovali.

Nebudu Vás napínat. "Risk byl zisk!"

Do Prahy se jede.

Díky vám, tatínkové, maminky, babič-



Stánek 4. třídy.

■ JÁ DYSLEKTIK A ČEŠTINA

Čeština je jejich velkým problémem. Někdo má problém se čtením, někdo se psaním, někteří s gramatikou. Většinou se tyto nedostatky potkávají v kombinaci, takže hodiny českého jazyka nepatří k jejich oblíbeným. Přesto vznikají zajímavá minidílka, která stojí za přečtení. Jako tenkrát v hodině slohu, kdy jsme na programu dne měli líčení. Venku tak pěkně sněžilo a osmáci si měli představit, jak se cítí vložka, která padá k zemi.

Mgr. V. Slezáčková

Vložka

Jsem vložka, která padá. Létám si vzduchem lehce jako pírkó. Prohlížím si krajinu, kam, kam asi dopadnu. Snad neééé na hlavu. Už jsem skoro na zemi. Vtom spatřím psa. Och, ne. Ať na něj nespádnou! Zafoukal vítr a já spadla psovi do kočičku, v tom okamžiku jsem se rozpustila a zbyla po mně jen malá kapička.

Tonda Charvát

Vůbec nevím, kde jsem se tu vzala. Všude bílo. Vidím ostatní vložky, jak se také bojí. Pak jsem zahlédla něco zeleňého. Byla to země. Přistála jsem na stromě, po chvíli začal foukat vítr a já jsem dolétla až na rybník. Uviděla jsem díru v ledu. Dolétla jsem až k ní, najednou zafoukal vítr a já spadla do vody a rozpustila jsem se.

Pepa Říha

Padám kamsi do hlubin, já krásná vložka. Kam mě vítr zavane, nikdo neví. Chtěla bych být pták, ten svým pánem je. Létá světem sem a tam a občas někde přistane. Tak se znovu ptám, kam mě vítr zavane? Nikdo mi však neodpoví, spadla jsem mezi své sestry. Víť to, jsem tu. Jsem tu zase nakrátko, zašlepe mě kuřátko.

3 Utišilová

Během několika řádků se přeneseme na jinou hodinu, tentokrát na téma líčení - Co si myslí budovy?

Co asi Divoch vnímá?

Jsem jen budova, ale není to tak. Jsem jako sloup, ale pročpak? Každý mě vidí jako monstrum. Jsem budova ze stříbra, já velký Divoch. Lidé se mě bojí, protože ve mně pracují. Nemají mě rádi, a proto mě ničí. Nevědí však, že mám duši. Já bych bez nich nebyl, ale někdy se bojím, že jsem zničil více, než jsem dal. Tak se ptám, kdy bude konec velkého Divocha?

K. Utišilová

Ušatec

Já jsem Ušatec. Jsem veliký dům, kterému za den ušima projde několik

různých zvuků. Pořád slyším rachot, který vychází z vozidel. V noci nemohu usnout, protože mě budí rachot. Někdy si řeknu: „Jaké by bylo být někde na venkově, kde bych slyšel vítr, který vane v korunách stromů a zpěv ptáčků“. Kdybych mohl, tak si na noc koupím klapky na uši, ale v mojí velikosti je asi nevyrábějí. Málokdy, když rachot na chvíli pomine, se zaměřím a poslouchám zpěv malých ptáčků, kteří vesele létají.

Kateřina Lachmanová

■ ČTVRTÁCI ZAVÍTALI DO PRAVĚKU... SAMOZŘEJMĚ JEN V HODINÁCH A JEN VIRTUÁLNĚ

Pravěk ve čtvrté třídě.

Hurá, je tu konečně tolik očekávané téma - PRAVĚK.

Na čtrnáct dní se celá čtvrtá třída, ale i její okolí, změnila k nepoznání.

Vyráběly se zbraně, kopí, pazourky, hrály se scénky, tančilo se do rytmu bubnů, malovalo na tělo, vyráběly se pasti na mamuty. Vyzkoušeli jsme si udělat Věstonickou Venuši, z přírodnin jsme vytvářeli náhrdelníky, přívěsky, nástroje.

Četli jsme knihu „Lovci mamutů“, a já se při sledování filmu „Cesta do pravěku“ vrátila do dětských let. Zvolili jsme si „missku“ a „misáka pravěku“.

Celých čtrnáct dní bylo velice příjemných. Žáci získali mnoho nových poznatků a určitě si je budou, díky této zážitkové metodě lépe pamatovat, než kdyby si je jen přečetli učebnici.

Třídní učitelka

Mgr. K. Kubíčková

■ KOMU PÍŠÍ PÁTÁCI?

V páté třídě probírají naši historii a tak využili možnost napsat vzkaz z budoucnosti některým z našich slavných vládařů z dávných dob.

Povrly 29. 3. 2012

Dobrý den, Jane Lucemburský

Jak se má Váš syn Václav IV.?

Vím, že moc nejezdíte do Čech, proto Vám posílám tento dopis do Lucemburska na Váš hrad Vianden, který je zároveň i Vaším rodištěm. Prásknu Vám na Vašeho syna, že se přejmenoval po jeho strýci. Držte se v bojích.

Z budoucnosti

Kryštof Besser

Povrly 28. 3. 2012

Dobrý den, pane Přemysle Otakare II.

Slyšel jsem, že jste dospěl k titulu „Král železný a zlatý“. Blahopřeji. Vaše válečné odhodlání a síla je pozoruhodná. Nedal byste si někdy tréninkovou bitvu? Jestli ano, odepište mi.

Srdečný pozdrav celému vojsku

a rodině posílá

Zdeněk Erlebach

Povrly 29. 3. 2012

Vaše veličenstvo Ferdinand II.

Nelíbí se mi, že zacházíte s povstalci tak nemilosrdně, a že jste porušil Rudolfův majestát. Díky Vám opustily říši desetitísíce lidí. Nechápu, proč povolujete pouze katolické náboženství. Změňte to.

Jakub Jehlička,

21. století 5. A



Dům ušatec.



Viděli jsme historii

■ EXKURZE DEVÍTKY DO TEREZÍNA

Dne 16. 3. 2012 jsme jeli do Terezína. Ráno na nádraží se nás sešlo celkem šest a jeli jsme do Ústí, kde jsme se sešli s panem učitelem Skálou. Poté jsme jeli vlakem do Bohušovic nad Ohří. Odtud jsme šli pěšky až do Terezína.

Po příchodu jsme počkali na paní, která nás provedla celým komplexem. Jak to na nás působilo, může říci každý sám za sebe, myslím si ovšem, že situace tam byla dost strašná a nepředstavitelná. Z vyprávění nám mnohdy naskočila husí kůže. Po zhlédnutí krátkého filmu jsme navštívili muzeum přímo v Malé pevnosti a následně jsme se odebrali do Muzeum ghetta. Celou návštěvu jsme zakončili prohlídkou krematoria, kde jsme vyslechli výklad od tamního pána.

Prošli jsme hřbitov a mohli uctít památku všech těch lidí položením kamínků na hroby. Celá návštěva na nás dost zapůsobila. Vlakem jsme se vrátili domů asi okolo půl čtvrté, unavení a naplnění novými dojmy. **K. Čierna**

A jak to viděli ostatní?

• Nejvíce na mě zapůsobily malé místnosti, kde muselo žít až 70 lidí. Působilo to na mě špatně, někdy až depresivně. Neumím si představit žít v takových podmínkách. **Radek Culek**



• Myslím, že naše exkurze do města Terezín byla povedená. Prohlídka celého komplexu pracovního tábora v Terezíně se mi moc líbila. Nejvíce mě zaujalo krematorium, které na mě působilo hodně depresivně. Přišlo mi hrozně zvláštní, že jsem na místě, kde se děly takovéhle věci. Ale i muzea byla velmi zajímavá.

Nikola Porožňáková

• Líbilo se mi, když jsme procházeli chodbou dlouhou 500 metrů. Když jsme stáli v celách, kde bylo 70 lidí, tak jsem přemýšlel, jaké by to bylo, kdybych tam byl já s ostatními vězni.

Petr Doskočil

• Bylo to strašné, že jsem se musel dívat na to, co se v průběhu války v Terezíně dělo. **Patrik Müller**

• Mohu-li mluvit sama za sebe, tak musím říct, že je to jedno z témat, které mě skutečně zajímá. Bylo neuvěřitelné, když jsem prošla branou Terezína. V tu chvíli jako bych měla v hlavě nějaký přehrávač. Vybavilo se mi vše, o čem jsme si říkali v hodinách, všechny ty příběhy, videa, obrázky. To všechno jsem si už uměla představit. Nejvíce jsem se zděsila, když jsem se dozvěděla, že se opilí dozorci bavili koukáním na vězně, kteří se museli tyčemi umlátit k smrti.

Marie Plašilová

Z hodin ETICKÉ VÝCHOVY

■ UHODNI POHÁDKU

Při etice v 7. třídě měli žáci uhodnout obsah pohádky, která vlastně neexistovala, a to na základě mých odpovědí na otázky žáků. Ti mohli dávat otázky jakékoliv, na ty jsem odpovídala slůvky ano nebo ne. Fígl byl v tom, jaká samohláska byla v první slabice otázky. Děti nechápaly, proč někdy odpovídám ANO, někdy říkám NE. Tajemství jsem prozradila v závěru. V otázkách s kladnou odpovědí pak děti našly slova, která dále použily při vymýšlení pohádky. Ta slova byla „trpaslíci, čarodějnice, dívka, zvíře, vesmír“. Ne mnoho, vidíte. Přesto ale vznikly originální pohádky. Posuďte sami.

Mgr. Jaroslava Melounová

■ BITVA MEZI DOBREM A ZLEM

Jednoho dne za sedmero planetami se po hvězdném prachu plavila se svou oddanou trpasličí posádkou a svým bílým psem mladá dívka Leela, která se plavila do války se zlou čarodějnici a jejím robotickým medvědem a amádou čemých trpaslíků. Když doplula na neznámou planetu, jeden z oddaných trpaslíků zahlédl robotického medvěda zlé čarodějnice, jak vede vojsko, které se táhlo přímo na ně. Leela zavelela: „Do útoku!“ Obě vojska mezi sebou bojovala. Zlá čarodějnice sledovala bitvu ze své lodi. Když celé vojsko zlé královny bylo dobyto, zlá královna se snesla na zem a utíkala. Těsně za ní běžel bílý pes. Zlá čarodějnice běžela tak rychle, jak jen mohla. Pes byl čím

dál tím blíž k ní. Čarodějnice se soustředila tak hodně na psa, až zakopla o kámen a spadla do jámy asi 10 km hluboké a zabila se. Od té doby vládne všude dobro. **Vilda Vaněk**

■ KDYSI DÁVNO...

Kdysi dávno, v době, kterou si už nikdo živý nepamatuje, žila na zemi spousta národů. Pod zemí žili trpaslíci, na zemi lidé a ve vzduchu na létajících lodích čarodějnice. Každý národ byl rozdílný, ale všichni se dokázali domlouvat a žít spolu v míru. Jednou však mezi nimi vznikl spor, který nedokázali vyřešit žádnou domluvou. Z posledního setkání, kde se snažili dohodnout, odešli všichni naštvaní a začali se připravovat na válku. Mezi lidmi žila dívka.

Jmenovala se Sára a rozhodla se, že válce zabráni. Nevěděla ale, jak to má udělat. Na malém kopečku nad vesnicí žila stará, moudrá bylinkářka, která toho hodně zažila a hodně si pamatovala, a tak se jí šla zeptat. Řekla jí o svém úmyslu a požádala o radu. Bylinkářka jí poradila, aby v noci šla na mýtinu doprostřed lesa, kam chodí **Zvíře, kterému se zdají sny**. To jí určitě poví, co dál. V noci se Sára vydala na onu mýtinu. Šla tiše, ale rychle, aby Zvíře nezmeškala. Na kraji mýtiny se zastavila. Na trávě ležela velká kočka. Měla modrostříbrnou srst, která se v měsíčním světle krásně leskla. Když otočila hlavu, Sára uslyšela v duchu její hlas. Kočka jí řekla, že měla sen, ve kterém vypukla válka, přesně jak se stalo.

Taky Sáře řekla, že ví, proč za ní přišla a že jí poradí. Pověděla jí, že fontánka, ze které pili zástupci národů na svých schůzích, má otrávenou vodu. Ta způsobila, že se začali hádat. Jediná rostlina, která může vodu zbavit jedu, roste na jiné planetě, na kterou se lze dostat létající lodí čarodějnic. Rostlina se musí rozdrtit a nasypat do fontány. Popsala jí také, kde planeta je. Sára poděkovala a běžela na louku, kde přistávají létající lodě. Jedna zrov-

na přistála a čarodějnice vystoupily. Počkala, až budou venku, rychle proklouzla do lodě a odlétla s ní. Mířila na malou planetku nedaleko Země. Opatrně na ní přistála a snažila se být co nejméně nápadná. Bála se, co by mohla na planetě potkat. Najednou si uvědomila, že neví, jak květina vypadá! Usilovně myslela na modrou kočku a uslyšela v hlavě její hlas. Kočka popsala květinu a Sára si s úlevou všimla, že jí tu roste spousta, hrst natrhala a vrátila se do lodi. Bez problémů se dostala na Zem, přistála u města a běžela do sálu s fontánou. V sále rozdrtila rostlinu a vhodila ji do vody. V té chvíli přišli do místnosti rozhádání zástupci národů. Válka byla nerozhodná a oni se ještě víc hádali. Na Sárino naléhání se napili vody. Uvědomili si, jak hloupě se chovali a usmířili se.

Lada Řezáčová

■ ZVÍŘE, DÍVKA A ČARODĚJNICE

Jednoho dne rodiče pořídili malé dívce zvířátko, s kterým by se mohla mazlit. Zvíře si za krátkou dobu dívku oblíbilo.

Jednou bylo zvíře tak unavené, že usnulo v dívčině náruči. Zdál se mu krásný a dlouhý sen. Ve snu chtěla zlá a krutá čarodějnice zabít dívku. Do snu

se připletli trpaslíci z nekonečného vesmíru, kteří měli za úkol zničit čarodějnici, protože jim zničila jejich vesnici na Satumu. Ve vesnici zbyla jen jedna vesmírná loď. Zvíře se najednou z ničeho nic probudilo, bálo se, že znovu neusne, ale opět usnulo. Chtělo dívce a trpaslíkům pomoci, avšak zlá čarodějnice jej zajala na své lodi. Trpaslíci se s dívkou proti ní spojili. Podařilo se jim čarodějnici shodit z její vesmírné lodi, dívka mezitím vysvobodila zvíře a společně s trpaslíky utekli z její lodi.

Vzápětí se zvíře ze snu probudilo s blaženým pohledem. Bylo moc rádo, že sen dopadl dobře a jim se nic nestalo.

Tereza Nožárová

Výzva

Všichni jistě víte, že na naší škole působí dětský pěvecký sbor. Nemá však ještě svůj název a tak vás vyzýváme, abyste podumali... Vymyslete název pro náš pěvecký sbor a své nápady na lístečkách vhaďte do krabice umístěné v hale školy. Za nejlepší nápad bude jeho autor odměněn drobnou cenou.



■ OLYMPIÁDA Z ČESKÉHO JAZYKA

Dne 20. března jsme spolu s Veronikou Litošovou jely na Olympiádu z českého jazyka, jejíž okresní kolo se tradičně konalo v DDM v Ústí nad Labem. Zahájení bylo v devět hodin, my jsme přijely už v osm a hodinu jsme čekaly na zahájení. Celkem se nás sešlo 39 soutěžících.

Po uvítání nás rozdělili do tří skupin, kdy každá skupina byla v jiné místnosti. Na vypracování testů - slohové a gramatické části, jsme měli celkem dvě hodiny plus asi deseti minutovou přestávku. Jako první jsme psali test gramatický, který byl podobný tomu ve školním kole. Jako příklad uvedu, že jsme měli doplnit čárky, rozpoznat přívlástek volný a těsný, opravit a doplnit správné tvary slov, a také třeba určit mluvnické kategorie a větné členy u slov. Tato část byla poněkud těžší než následná slohová část, kde jsme měli téma - A zase je tu pondělí.... z pohledu

nějaké věci denní potřeby. Já si vybrala školní lavici a psaní mi zabralo cca 35 minut.

Po dokončení všech částí testu jsme měli původně pětáct minutovou přestávku. Čas jsme trávili povídáním a hodnocením našich výsledků.

Na vyhodnocení si nás pozvali do stejné místnosti, kde jsme čekali již na začátku. Paní pořadatelka nám poděkovala za účast, pochválila nás a potom začala odzadu číst výsledky.



ILUSTRAČNÍ FOTO

Umístila jsem se na 10. - 12. místě a Verča Litošová na 31. - 33. místě.

Co se výsledku týče, jsem ohromně spokojená, zvláště proto, že loni jsem doslova vybuchla.

Kateřina Čierna -).

■ BIOLOGICKÁ OLYMPIÁDA

Během ledna a února se konala školní kola BiO - tentokrát na téma „Vztahy mezi organismy“. První tři vítězové školních kol postoupili do kola okresního a tam si vedli opět skvěle. V kategorii starších žáků se naše děvčata seřadila pěkně za sebou na 2., 3. a 4. místě. **Petra Pocklanová** byla dokonce nejlepší ze všech 25 soutěžících v poznávání organismů a třetí v teoretických znalostech.

Postupuje proto spolu s **Terezou Pechovou** do krajského kola, které se bude konat v květnu na Gymnáziu v Teplicích. Děkujeme za výbornou reprezentaci školy a přejeme hodně úspěchů.

J. Najmonová



Bavíme se sportem

■ POVRLÁCI NA HORÁCH

V termínu od 25. února do 2. března absolvovali žáci naší školy lyžařský kurz v Souši v Jizerských horách. Ubytování byli v příjemné chatě Na Souši společně s žáky ze ZŠ Nová z Ústí nad Labem. Počasí celkem přálo a podmínky pro lyžování byly velice dobré. Nikoho neodradila ani obleva v polovině týdne. Pro některé to bylo první seznámení s jízdou na lyžích nebo běžkách. Hlavně v běžecké stopě si užili mnoho legrace. Okolí vodní nádrže Souš poskytuje velké množství upravených běžeckých tratí a všichni z nich mají spoustu veselých zážitků. Sjezdářský výcvik probíhal ve skiareálku Černá Říčka. Na modré i červené sjezdovce se žáci seznamovali s technikou smýkaných i řezaných oblouků a někteří pilovali i při večerním lyžování na osvětlené sjezdovce. Vyzkoušeli si i novinky, jako jsou kratoučné lyže zvané snowblade. V rámci regenerace navštívili i jablonecký akvapark, kde měli možnost relaxovat ve vířivce a dalších atrakcích. Zpestřením byla i přednáška p. Jiráka, který je velice podrobně seznámil nejen s prací členů Horské služby, ale i s faunou a flórou Jizerských hor. Žáci se již teď těší na pokračování.:o)

Vrcholem lyžařského snažení byl závod v obřím slalomu, kde žáci předvedli vynikající jízdy a o vítězích rozhodovali desetinky. Mezi chlapci se z prvenství radoval Standa Žižka, nejrychlejší dívkou byla Adéla Dolinská. Pochválit je ale potřeba všechny, protože zlepšení ve stylu a technice lyžování bylo vidět i u ostatních. Týden uplynul jako voda a byl čas na návrat. Nikomu se nechtělo domů, pobyt na horách se líbil všem, učitelům, instruktorům i žákům. Zážitky si budou pamatovat velmi dlouho a už se všichni těší na další „lyžák“.

Š. Hauzner



Účastníci lyžáku.



Lyžníci.



Malá velikonoční anketa

Malou velikonoční anketu pro nás udělal Matěj Hnízdil ze 3. třídy. Oslovil 38 žáků naší školy, převážně z prvního stupně a položil jim dvě otázky.

1. Z jakých proutků se dělá pomlázka?

24 dotázaných odpovědělo správně,

že z vrbových, 10 dotázaných nevědělo a špatně odpověděli 4.

2. Proč se slaví Velikonoce?

Správně odpovědělo 19 dotázaných, nevědělo 10 a špatně odpovědělo 9 žáků.

Správná odpověď:

Velikonoce či pascha jsou nejvýznamnější křesťanský svátek, který je oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. K tomu podle křesťanské víry došlo třetího dne po jeho ukřižování.

Děkujeme Matějovi a jsme rádi, že většina žáků správné odpovědi znala.

CO SE DĚJE VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

■ KULIČKÁDA

Ve středu 21. 3. jsem pro děti uspořádala první jamí soutěž v hraní kuliček. Ten nejšíkovnější se mohl stát „Kuličkovým králem“. Soutěže se zúčastnilo 38 dětí z první, druhé a třetí třídy.

Protože nemáme v okolí školy vhodný terén na vyhloubení důlků, hrálo se na betoně mezi pavilony. Dvanáct dětí se dostalo do semifinále. Vítězové Tina Dalihodová, Ríša Jozífek, Eliška Krunčíková, Matěj Karvánek, Fanda Sysel a Michal Pittner se probojovali do finále a bojovali o metu nejvyšší. A kdo vyhrál a stal se králem?

Tento rok vyhrál nejmladší účastník RÍŠA JOZÍFEK z první třídy.

Všem soutěžícím gratuluji a byla bych moc ráda, aby se tato jamí hra stala opět oblíbenou jamí hrou a neupadla v zapomnění.

Marie Musilová

■ VYHRÁLI JSME S PICKWICKEM

V únoru vyhlásil časopis Pastelka soutěž „Pohádka s ovocnými skřítky PIKEM a WIKEM“.

Šlo o to, vymyslet pohádku či příběh, kde hlavní postavy jsou ovocní skřítkové PIK a WIK a vše mělo být doplněno ilustrací nebo koláží. Naše oddělení se do této soutěže zapojilo, a k velké radosti získalo speciální cenu časopisu Pastelka.

Děti z toho měly ohromnou radost a všichni se těšíme, jaká že cena k nám doputuje. Přečtěte si náš pohádkový příběh a podívejte se na koláže, které děti vytvořily.

Děkujeme paní učitelce Čemohlavkové za to, že nám nakreslila oba skřítky, na které jsme potom lepili barevné obaly od čajových sáčků čajů PICKWICK

K. Jaklová



■ PIK A WIK POMÁHAJÍ

Bylo, nebylo, v kouzelném lese v malém pařezu bydleli dva skřítky Pik a Wik. Každý den chodili sbírat lesní plody na čaj. Jednoho dne se vydali opět do lesa, ale zašli trochu dále, než jindy. V dálce zahlédli malou chaloupku, ve které bydleli babička a dědeček. Ti měli kolem domku velkou zahrádku, na které rostlo mnoho ovocných stromů a keřů. Protože byli babička s dědečkem už staří, stála je péče o ovoce moc velkou prací a úsilí. Každým rokem jim bylo víc a víc líto, že na zahrádku už nestačí.

Nejvíce je ale mrzelo, že mají v době, kdy ovoce dozrává, pošlapaný celý trávník, zničený plot, větve ze stromů, keřů, a že všechno ovoce mizí. Necháпали proč. Až jednoho dne, když se zrovna navečer dívali z okna své chaloupky, viděli, jak se jim do jejich zahrádky vkrádají dva lupiči. Nemohli dělat nic, báli se a tak jen mlčky přihlíželi, jak jim ti dva ničí zahrádku, stromy, keře, plot a jak jim kradou ovoce, které vypěstovali. Takto se to opakovalo několik dní a oni byli bezradní. Nevěděli, kam se mají obrátit o pomoc.

Jednoho letního rána k jejich chaloupce zabloudili Pik s Wikem, kteří zdálky pozorovali, jak dva lupiči kradou úrodu ze zahrádky u malé chaloupky. Chtěli babičce a dědečkovi pomoci, a protože si vždycky věděli rady, zaťukali na dveře chaloupky. Nabídli starouškům, že jim budou pomáhat s prací na zahrádce a na oplátku budou z vypěstovaného ovoce vyrábět výborné čaje, které budou do chaloupky dodávat po celý rok. Ta nabídka se babičce a dědečkovi moc líbila. Byli rádi, že budou mít někoho na pomoc.

Lupiči přišli k chaloupce už jen jednou. Když zjistili, že všechno ovoce je sklizené a že na zahrádce pracují dva skřítky, už se tam víckrát neukázali.

Od těch dob se babičce a dědečkovi dobře žilo. Měli zdatné pomocníky, mohli víc odpočívat a ještě při tom popíjeli skvělé a zdravé ovocné čaje PIK-WIK.

Bezpečnost na internetu

V souvislosti s tím, že na portálu seznam.cz probíhá osvětová kampaň o bezpečnosti na internetu, rozhodli jsme se uveřejnit materiál pro děti i rodiče zpracovaný Katkou Čiernou v hodině Tvorba časopisu.

Internet je fenoménem, kterému se děti nevyhnou. Může velmi dobře sloužit jejich rozvoji, ale může představovat i ohrožení, kterému lze předcházet.

Osobní bezpečnost dětí na internetu bývá často podceňo-

vána, ale občas i přeceňována. Obojí je chybou. Podceňují ji hlavně děti, přeceňují někteří dospělí, kteří pak dětem dávají příliš zákazů či příkazů. Jak známo, méně je někdy více. Předložíte-li dítěti seznam dvaceti bodů, co na internetu nesmí dělat, nebude ho asi ani číst a hodí ho celý za hlavu.

Na internetu plyne největší nebezpečí z reálného setkání s neznámou osobou, se kterou se dítě pomocí internetu seznámí. Pokud si dopisuje e-mailem nebo chatuje s kamará-

(Pokračování na následující straně)

dem, který bydlí poblíž, je celkem přirozené, že jej bude chtít časem poznat osobně. Takovéto setkání ale může být nebezpečné, protože Internet je anonymní a pohybuje se na něm dost lidí s falešnou identitou. Statistiky uvádějí, že každý pátý člověk se vydává na Internetu za někoho jiného. Nemáme tedy záruku, že tím, s kým se sejdeme, je opravdu osoba, se kterou se sejít chceme.

10 rad, které je nutno dodržet pro bezpečné používání.

- Nedávej nikomu telefon a ani svoji adresu!
- Neposílej neznámému fotografie své nebo svých přátel.
- Hesla k jakýmkoliv aplikacím udržuj v tajnosti.
- Neodpovídej na hrubé, neslušné a vulgární vzkazy a emaily.
- Nedomlouvej si schůzku na internetu.
- Pokud narazíš na obrázek či video, které Tě šokuje, ihned opusť stránku.
- Svěř se dospělému při přílišném vyděšení z něčeho, někoho.
- Neotvírej zprávy z neznámých adres, dáváš tak šanci virům.
- Nevěř každé informaci z internetu.
- Když se s někým nechceš bavit, nebav se.

Mezi nejčastější rizika, se kterými se můžete setkat pro-

střednictvím on-line komunikace, patří:

Kyberšikana - Cílená snaha někomu ublížit pomocí ponižujících fotek, obrázků a videí zaměřených na danou osobu.

Ztráta identity - Uvědomujte si, co zveřejníte! Většinou už to nejde vzít zpět!

Odcizení osobních údajů a hesel - Nikomu neprozrazujte hesla, buďte ostražití a nedůvěřiví.



ILUSTRAČNÍ FOTO

Čerpáme

Z <http://clanky.rvp.cz/clanek/s/Z/2872/OSOBNI-BEZPECINA-INTERNETU.html/>

<http://www.seznamsebezpecne.cz/>

<http://www.bezpecnyinternet.cz/zacatecnik/on-line-komunikace/rady.aspx>

STŘÍPKY z MŠ

■ NÁVŠTĚVA MINIPRASÁTKA VE ŠKOLCE

Každé zpestření programu je v naší školce vřele vítáno a tento měsíc jsme se opravdu nenudili! Kromě pravidelných každoročních akcí, jako například kameval a bruslení, nás čekalo překvapení. Poprvé jsme měli návštěvu ze Zelené famy „Pidi Midi“. A co nám přivezla? Nového kamaráda Jeníčka a krásnou pohádku.

Byl jednou jeden sněhuláček Bambuláček, který chodí po světě se svým kamarádem Jeníčkem. Jeníček je malý gottingenské prasátko. Jednou šel Jeníček na procházku a uslyšel tichounek cinkání a našel Sněhuláka a Sněhuláčku promrzlé na kost. Děti z naší školky sněhuláčky oblékly a poslechny si povídání o zimě a sněhu. Nakonec se dětem představil i sám Jeníček! Každý, kdo chtěl, mohl prasátko pohladit a dát mu malou dobrotu. Zájem o kmení byl opravdu veliký, a tak doufáme, že z toho Jeníčkovy nebylo nakonec špatně. Každopádně můžeme jít Jeníčka zkontrolovat na Zelenou famu „Pidi Midi“, kam jsme byli všichni pozváni. Doufáme, že se na nás Jeníček přijede ještě někdy podívat, abychom viděli, jak vyrostl.

Petra Jandová



Hra na schovávanou

Tři slepice si hrají na schovávanou. Jedna piká a dvě se schovávají. První se schová do šopy a druhá do kurníku. Třetí počítá: „8, 9, 10... už jdu!“ Jde a zakopne o klacek položený na zemi. „Kurník šopa!“ Schované slepice vylezou a volají: „Viz tajenku osmisměrky!“

CELNÍK	LUPINA	PRAVĚK	SKLON
ČEPEL	MINUTA	PROSTOR	SLOVAN
ČINNOST	MLYNÁŘ	RADNICE	SMĚSKA
DEMISE	NEROST	RELIÉF	STIMUL
DOMLUVA	OLIVA	RIVAL	SYSTÉM
KATODA	OPAVAN	ROZPAD	ÚTRATA
KLIKA	PÁČKA	ROZVAHA	VELITEL
KOČKA	PERSIE	RUMUNKA	VENTIL
KOLIZE	PLÁNEK	SÍRAN	VODOVOD
KOLMICE	POLICIE	SKALKA	VRSTVA
KONCERT			ZÁTOPA

Po vyškrtání všech výrazů zůstane v obrazci 20 volných písmen, která – čtena po řádcích – tvoří tajenku.



???

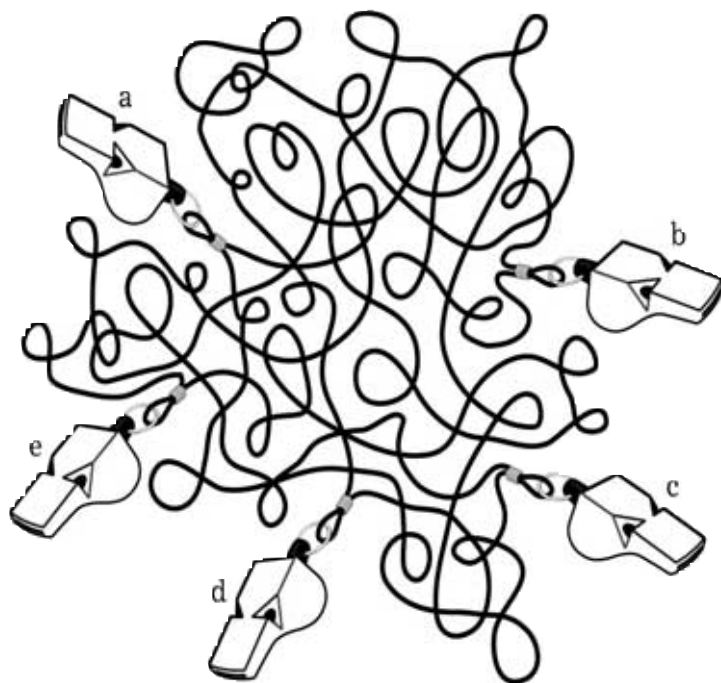
Fotka z výletu

Kamarádi Míša a Riša si právě prohlížejí fotografii, kterou pořídil pan učitel na třídním výletu. Fotografický skřítek Blesk však provedl další ze svých nezbedných kousků a na Rišově obrázku zakreslil deset změn. Najdete je všechny do tří minut?



Píšťalky

Učitelé tělocviku mívají píšťalky, pomocí nichž dávají žákům pokyny, co mají dělat. Tělocvikář Jindra Náročný má takových píšťalek rovnou pět. Jenomže ty se mu poněkud zamotaly a podivně pospojovaly. Pouze jedna z nich se dá pověsit na krk. Pomozte mu ji vybrat.



Dvouměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává firma MAPA, vydavatelství Ústí nad Labem ve spolupráci se Základní školou a Mateřskou školou Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka: Bc. Karla Jaklová, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří zástupci jednotlivých tříd.